

Таъ бѣлѣ одеждѣ крещенны-тѣ носили вразѣ себеси семь дни и благоговѣно проводили всичко това время, чувайки подѣ немѣ помазаніе-то на тѣло-то си отъ святое-то муро. Наедно съ бѣлѣ-тѣ одеждѣ на новорожденный-тѣ возлагѣтъ крѣстче въ знакѣ на това, чи сега окръщенный-тѣ длѣженъ е да испѣлнява волю-тѣ на распятый-тѣ вразѣ крѣстъ за насѣ Господѣ Нашѣ Исусѣ Христосѣ, ако и да ся случи на вѣрующій-тѣ да търпѣ и преноси много бѣды и нечеканы несчастія.

2. За муروطомазаніе-то.

Подирѣ крещеніе-то тойчасѣ ся съвършава надѣ крещенный-тѣ друго православно таинство — Муروطомазаніе-то, въ кое-то послѣ молитвъ при произнесеніе на слова-та отъ странѣ на священникѣ или архіерей: „печать дара Духа Святаго“. Сообщавѣтся на крещенный-тѣ благодатны силы, кои-то сѣ необходимы за продѣлженіе и усиленіе въ него на христіанскій-тѣ животѣ.

Священникѣ-тѣ подирѣ молитвъ-тѣ за утвържденіе на крещенный-тѣ въ православнѣ-тѣ вѣрѣ помазува съ муро чело-то му за освященіе на умѣ-тѣ или мысли-тѣ, грѣди-тѣ — въ освященіе на сѣрдце-то и желанія-та; очи-тѣ, уши-тѣ, уста-та и ноздри-тѣ въ освященіе на чувства-та, на гледанье-то, слухѣ-тѣ, вкусѣ-тѣ и обонанія-та; раѣ-тѣ и нозѣ-тѣ въ освященіе на чувства-та, на осизаніе-то и на всички-тѣ постѣпки и похожденія на христіанинѣ-тѣ.

Споредѣ законы-тѣ на мѣстнѣ-тѣ православнѣ рускѣ цѣрквѣ: Презѣ муروطомазаніе-то ся соединявѣтъ въ православіе-то (*) лица, крещенны

(*) На священникѣ-тѣ ся позволява да присоединява иновѣрцы въ православіе-то ето како. желающій-тѣ да приіме православіе лютеранинѣ или католикѣ и т. н. священникѣ-тѣ длѣженъ е да настави и утвърди въ православно-то ученіе. Подирѣ довольно наставленіе и просвѣщеніе, зимася отъ желающій-тѣ да стане православенѣ письменнѣ обязательство (увѣрзованье) чи ще бѣде вѣренѣ на ученіе-то и правила-та на православнѣ-тѣ цѣрквѣ. Таково обязательство пише ся ето по каквѣ формѣ:

«Азѣ долоподписанный или долоподписанна (звание-то, имя-то, прекорѣ-тѣ, вѣроисповѣданіе-то) сосѣ това обявлявамѣ рѣшительно-то си намѣреніе да ся присоединѣ въ Православнѣ-тѣ, Каѣолическѣ, Восточнѣ Цѣрквѣ и обѣщаніе да бѣдѣ ней винаги въ неизмѣнно послушаніе». (Подписъ съ деномѣсячіе) (ук. 1840 г. февр. 20. п. 1. Уст. Дух. Консист. ст. 22, 25).

Послѣ това священникѣ-тѣ дослушава отъ намѣренный-тѣ да ся присоедини признаніе-то на грѣхове-тѣ учинены въ поминальнѣ-тѣ си животѣ, и, като не